

Dogoše pri Mariboru. Tombolo priredi Gasilno društvo v nedeljo dne 7. septembra, ob 15. uri na vrtu gostilne Riedl v Dogošah. V slučaju slabega vremena se preloži tombola na drugi dan dne 8. septembra. Čisti donos je namenjen za nabavo nove motorne brizgalne.

Jarenina. Naša čast in sočutje zahteva, da se udeležimo proslave v spomin padlih vojakov, ki se vrši v nedeljo, dne 31. avgusta tega leta v Jarenini. Spored: Blagoslovitev spominske plošče in uprizoritev vojne drame »Stilmonski župan«.

Sv. Anton v Slov. goricah. Ker pride letos romanje na Goro pri Sv. Petru niže Maribora na nedeljo, se naznanja vsem romarjem, da gre procesija od Sv. Antona dne 7. septembra točno ob 8. uri. Potem bo ob 10. uri romarska sveta maša pri Sv. Trojici v Slov. goricah. Takoj po maši odhod procesije proti Sv. Lenu, kjer bo mali počitek. Častilci Marijini, prijazno vabljeni.

Sv. Ruprecht v Slov. gor. Dne 19. avgusta je padla pri trganju jabolk Liza Miki, dekla pri Beloglavcu v Zgornji Veličini, tako nesrečno na tla, da je obležala na licu mestu mrtva. Bila je zelo pridna ženska, vsled česar njen gospodar to zgubo tem hujše občuti.

Sv. Vid pri Ptuj. V nedeljo dne 17. t. m. je umrl v Vareji pri Sv. Vidu daleč naokoli priljubljen oskrbnik minoritskih vinogradov Avgust Arnuš. Bil je 74 let star, 50 let zanesljiv delavec. Pogreba, ki se je vršil v torek, se je udeležilo mnogo prijateljev. — V ponedeljek, kakor smo že poročali, je utonila hči kočarice, Pavla Hrga. Njeno truplo so že našli. Deset dni je bilo v vodi.

Št. Janž na Dravskem polju. Dne 25. avgusta tega leta sta se poročila g. Ivan Dolajš, posestnik v Št. Ilju v Slov. goricah in gđc. Furek Marija, posestniška hči pri Sv. Marjetici na Dravskem polju. Mladima poročencema želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Svetina pri Celju. V nedeljo dne 7. septembra bo na Svetini cerkveno opravilo ob 10. uri dopoldne, na Malo Gospojnico ravnotako. Svetina je zlasti sedaj, v prvi jeseni, nad vse zanimiva in vabljiva izletna točka za prijatelje božje narave in iskrene pobožnosti pri daleč naokoli priljubljeni svetinski Materi božji. Pridite!

Spretna dekla, ki govori tudi nemško, se takoj sprejme pri dobri oskrbi pod »Močna« na upravo lista. 1068

Naši gozdovi so naše največje zakladnice, kjer so shranjeni ogromni zakladi, samo najti in dvigniti jih moramo. Koliko ljudi živi pri nas od gozdarstva. Denar prejema jo posestniki gozdov, delavci, ki sekajo les, vozniki, industrijalci, nadalje delavci na žagah, lesni trgovci in obrtniki. Dolga zlata veriga, ki se prične v gozdu, se vije preko pojočih žag ob šumečih potokih, skozi vasice tja do mesta. Baš na naši letošnji šumarski in lovski razstavi na ljubljanskem velesejmu, ki se vrši od 31. avgusta do 15. septembra bomo imeli priliko videti vsa bogastva gozda, kakor tudi način, kako s te zaklade dviga. Šumarji bodo prikazali pravilo gojenja gozda. Poleg kakih 150 vrst lesa bodo prikazane zanimive igre prirode, ki se pojavijo večkrat na drevju prav tako, kakor na drugih bitjih in imajo pri človeku žal napregledne zle posledice. Prikazano bo, kako se les spravlja in vsi najmodernejši pripomočki. Lesni industrijalci bodo prikazali ves potek obrata. Na razstavi bodo razstavljeni tudi najrazličnejši produkti, o katerih le redkokdo ve, da so iz lesa, da so bili zasnovani v gozdu. Največja tozadevna atrakcija bodo gotovo nogavice iz svile, pridobljene iz lesa.

Ljutomer. Tukaj se je dne 18. avgusta poročila županova hčerka gđc. Elvira Zemljč z g. dr. Damaška, zdravnikom v Kutini na Hrvaškem. Nevesta je bila mnogoletna, pridna in izborna cerkvena pevka, ki je s svojim nežnim in zvočnim sopranom poveljevala vse cerkvene slovesnosti. Pevski zbor njo je počastil ob poroki s primerno pesmijo. Obilo sreče

Sv. Križ na Murskem polju. Dan 15. avgusta je bil za našo lepo župnijo dan svetega veselja, ki ga je naredil Gospod. Pristopil je prvič k oltarju Gospodovem naš č. g. novomašnik Alojzij Juranovič. V pridigi našega rojaka vlč. g. dr. in prelata vseuč. profesorja M. Slaviča smo slišali, da je č. g. primicijant ravno 15. novomašnik zadnjih 30 let od leta 1900, odkar župnikuje tukaj naš priljubljeni vlč. g. konz. svetnik in dekan Jožef Veiksl. Trije gospodje pa so primicirali pred letom 1900. To so vlč. gg. Šalamun, dekan v Rogatcu, Jožef Kardinar, profesor v Celju in Franc Šreiner, župnik v Št. Ilju. Eden od prejšnjih gospodov je že umrl, tako da je živih sedaj z g. novomašnikom še 17 gospodov. Mi jim želimo vsem skupaj ljubega zdravja, da bi zamogli svojo zvišeno službo od Boga bogato blagoslovljeno nam v veselje, svojim ovčicam pa v obilno korist izvrševati. Tebi, župnika Sv. Križa, pa kličemo, le tako krepko naprej, da boš prednjačila kakor do sedaj v obilnem naraščanju duhovniških poklicev. — Letina je pri nas srednja. Mlatev je končana, zrno je vsled dolge suše zelo drobnost. Pa hvalabogu tudi za to! Vsakdanji kruhek bo. Zdjaj v avgustu pa pogosto dežuje, tako da si nekateri želijo že lepo vreme. Otave bo letos malo, ker jo je suša zadržala, pa še bo to težko sušiti, če ne bo lepšega vremena. Ajda kaže zelo lepo, če nas ljubi Bog toče in zgodnje slane obvaruje. Napisal bi še več novic, pa se bojim, da bi gospod urednik vzel škarje. Pa naj bo za danes dovolj!

Stara novavas na Murskem polju. 15. avg., praznik Device Marije, je bil letos v naši občini črni dan, doigrala se je strašna žaloigra, kakoršne ne pomnijo naši najstarejši ljudje, katere žrtev je bilo življenje dveh mladeničev v cvetoči dobi. Na vinočtu pri Novaku so popoldne pili in prepevali fantje iz sosedne občine Vučjavas. Okoli 4. ure pridejo s kolesi trije tuji fantje, že videti vinjeni. Pozneje se je izvedelo, da so bili ti Jakob Domajnko, Kaučič in Trstenjak iz Ivajnc iz negovske župnije. Čez kake pol ure izbruhne med obema strankama prepir in zunaj pred hišo so začele padati klobute. Pri tem potegne Jakob Domajnko samokres in odda štiri strele in Franc Veharič pade in je bil v eni minuti mrtev, drugi Peter Fürst še pride po stopnicah v vežo, sede na stol in se zgrudi na tla. V največji naglici je Novak napregel in dirjal po duhovnika in zdravnika, med tem pa smo položili ranjenca v posteljo, toda za kake ¼ ure je tudi ta z mrtvaško svečo v roki izdihnil. Gospoda sta se takoj pripeljala, a prepozno. Vaški župan je prijel Domajnka, a ta je drugič segel po samokres in ako bi ne prišlo drugi in prijeli za roko, bi bil župan tretji mrlič. Vzeli so mu njegovo brovnino pištolo in izročili orožnikom, katerim je odgovarjal popolnoma hladnokrvno brez vsakega kesanja, kakor da bi se nič ne bilo zgodilo. Drugi dan je prišla komisija, odpeljali so mrliča v mrtvašnico in pri raztelesenju se je dognalo, da je bila Veharič prestreljena srčna žila in še en strel je dobil v ramo. Fürst je dobil strel v trebuh. Oba mrliča sta skupno pri Novaku ležala na postelji, kamor nju je prišlo škropiti na stotine ljudi. Muro-poljci, kaj je prišlo nad nas, saj mi tudi nismo angelji, saj se mi tudi včasih prepiramo, se tudi bijemo, lasamo in klopovušamo in ko drugi dan pridejo orožniki teh fantovskih pretepov preiskavat, tistih ranjencev ni nobenega doma, eden je šel kosit, drugi orat itd. Kvečjemu je nalveč, če ima kateri kako

oteklo čubo ali lice, ali ima vuha začesane, ali mu manjka šop las, in dotičnemu, kateri ga je natočel, naloži gospod sodnik par dni ječe in pozneje sta si z nasprotnikom boljše prijatelja kot prej. Za par klobut z golo roko pa uničiti življenje dveh mladih fantov v najlepših letih, saj sta še lani prišla od vojakov, pa vendar ne gre. Oba sta sina vdov: Veharičevi je letos umrl mož in ta Franc je bil najstarejši sin, kateremu bi v kratkem izročila posestvo, da bi skrbel za mlajše brate in sestre, sedaj je izgubila vso oporo. Fürstova vdova je imela pet sinov in vsi so pomrli samski v cvetoči dobi, dva sta padla v svetovni vojni, tretji duhovnik je umrl v 26. letu, četrty je prišel bolan iz vojske in je doma umrl, petega pa so ji sedaj ustrelili. Kdo naj tolaži ubogi žalujoči materi vdovi? Oba pokojna sta bila korajžna in vesela in predvsem pridna delavca. V Vučjivesi ni več takih koscev kot sta bila ravno ta dva. Da sta bila vseskozi priljubljena, je pričal v nedeljo zjutraj velik pogreb. Spremljalo nju je čez tisoč ljudi. Poleg domačega vlč. g. dekana sta spremljala spreved vlč. g. dr. Slavič, prelat iz Ljubljane, in vlč. g. Kardinar, profesor iz Celja, ki sta sedaj doma na dopustu. Oba pokojna mladeniča sta bila tudi redna člana gasilnega društva v Vučjivesi, kateri tovariši so nju nesli in spremljali pod vodstvom župnega načelnika in njima pri odprtem grobu skazali zadnjo čast!

Dornova. Tukajšnje društvo za stavbo spomenika v vojni padlim vojakom v Dornovi proslavi dne 7. septembra t. l. desetletnico obstoja društva in odkritja spomenika padlim vojakom iz občine Pacinje. Na predvečer slavlja dne 6. septembra bo društvo v znak spomina na padle vojske razsvetilo spomniški vrt s svečami in lampijoni. Tukajšnje cerkveno pevsko društvo bo zapelo »Oj Doberdob, slovenskih fantov grobe«, godba na pihala pa bo intonirala narodno himno. V nedeljo dne 7. septembra se bo vršila velika društvena veselica s srečolovom, vinsko trgatvijo itd. v gostilni Hrga v Dornovi. Vstopnine ni. Čisti dobiček je namenjen za zgraditev nove ograje okrog vrta. K obilni udeležbi vabi odbor.

Koritno pri Oplotnici. Redkokedaj se oglasimo v »Gospodarju«, pa sedaj nekaj novic iz Koritnega pri Oplotnici. Tukaj se je podrla čisto nova hiša posestnika Lipuša, kar je povzročilo mnogo razburjenja. Pri tem pa so si domislili neki uzmoviči in ukradli potico iz peči, ki je bila pripravljena za delavce.

Zreče pri Konjicah. Cenjenim romarjem božje poti Matere božje na Brinjevi gori sporočamo, da je odslej vsako sredo ob 7. uri na Brinjevi gori sveta maša. Romarji lahko opravijo pred sveto mašo spoved in med sveto mašo prejmejo sveto obhajilo. Veliki običajni shod bo pa na praznik Marijinega imena, dne 14. septembra. Častilci Matere božje, pridite! Ščasom upamo oskrbeti tudi razglednice in podobice. Da tudi pri nas nekoliko proslavimo zlato sveto mašo prevzvišenega g. škofa, smo nabavili nov bronasti zvon s 1200 kg za podružnico sv. Neže na Brinjevi gori, ki bo slovesno blagoslovljen pri sv. Neži dne 7. septembra ob 10. uri dopoldne. Nosil primeren napis, spominjajoč na zlato sveto mašo prevzvišenega jubilanta. Pa tudi pri podružnici sv. Martina niso hoteli zaostati, zato so nabavili kar dva manjša bronasta zvonova, ki bosta slovesno potegnjena v stolp tamkaj dne 28. septembra. Vsi zvonovi so od tvrdke »Zvonoglas« iz Maribora. — V nedeljo dne 31. avgusta pa obhajamo šentiljsko nedeljo v Zrečah. Slovesnost za slovesnostjo se nam obeta. Pridite sosed in prijatelji!

Št. Janž pri Velenju. Težke izgube so zadale župnijo tekom enega tedna. Dne 11. avgusta smo pokopali zgledno mladenko Franciško Kroflič, po domače Bočevo v Prelski. Zavratna jetika je že od Velike noči glodala na njenem zdravju, dokler ni porušila tega mladega življenja v cvetu 19. leta. Mnogo-

številni pogreb je pokazal, da smo se od naše Fanike ločili le zelo težko, zlasti stariši, ki jih je užalostila šele po smrti, zato pa tembolj hudo. Bila je že izučena šivilja, kot zelo nadarjeno dekle je sodelovala nekaj časa pri društvu, do vsakega je bila prijaznega in priključnega obnašanja; zato je sovrstnice pozabiti ne morejo in ji je zapel pevski odsek nagrobnic v slovo. Vse to pa je bilo samo zunanj izraz njene krepostne duše, ki je rada in tudi v boleznih večkrat prejemale sveto obhajilo. Zato je tudi njen mrtvaški oder dihal le sladko dehteči vonj preobličnih vencev in šopkov in je bil grob bolj podoben hribočku življenja nego gomili smrti. Zato je ob poslovnih besedah slehernega zaskrbele v srcu in v očeh in klicalo iz groba: Dekleta, pošlino Elvite in Marijo častite in se ne bote bale smrti. V žalostni duši smo morali priznati vsi: Skoda dekleta, ko takih zgledov vedno bolj potrebujemo. Starše naj tolaži zavest, da so s krščansko vzgojo pripomogli svojemu otroku iz smrti v življenje, pridni Faniki pa naj sveti večna luč! — Če je smrt pridne mladenke težko izpolnjliva vrzel, je pa smrt ljubeče matere in žene kakor pogorišče. Roprato hišo v Selu je zadela taka nesreča. Družinsko mater, Marijo Gril, so morali vsled težkega poroda pripeljati v celjsko bolnico, kjer je pa nenadoma in nepričakovano na posledicah umrla. Zapustila je globoko žaljočemu možu pet malih otročičev. Naše iskreno sočutje na tako žalosten način prezgodaj osirotili družini! Križani naj jim pomagajo nositi težki križ, rajni pa daj večni mir in pokoj! — Dne 16. avgusta smo pa izgubili pridno dekle Felicijan Veroniko, doma iz St. Jošta na Kozjaku in gospodar Ivan Zajc v Lopatniku jo bo zelo težko pogrešal. Dala je namreč srce in roko svojemu ženinu Lednik Juriju, ki jo je odpeljal na svoj dom v Zlatečem, župnija Novacerkev. Tako so se celo v svatovski veselje vmešale grenke solze slovesa. Želimo jima v novem stanu vso srečo iz nebes in več veselja kot žalosti; vsako žalost pa premagaj veselje krščanskega srca in Bogu udanega zakona!

Imeno pri Podčetrniku. Dopisnik iz Buč omenja v 32. številki »Gospodarja« med drugim tudi požar v Selcah pri posestniku Juraku. K temu bi bilo omeniti, da je prispelo prvo na mesto požara gasilno društvo Imeno. V par minutah so postavili gasilec brizgalno, zajezili skoraj prisušli potok, napeljali cev ter začeli črpati vodo proti približno 200 m oddaljenemu, na brežuljku stoječemu hlevu, ki je bil že skoraj ves v ognju. Radi velikega pritiska in precejšnje daljave so začele cevi pokati. Morali so jih skrajšati. Ker niso imeli drugih, so črpali vodo v kad, odkoder jo je potem staro in mlado nosilo k dvema malima ročnima brizgalnoma, ki sta bili tudi last gasilnega društva Imeno. Ko je približno dve uri nato prispelo gasilno društvo Polje, so ti svojo brizgalno postavili k 40 m od hiše oddaljeni kadi, katero je polnila neprestano brizgalna iz Imenega. Toliko v vednost, da ne bo nepotrebnega govoričenja in zamere!

Laško. Kakor se sliši, dobimo v kratkem nov zakon o občinah in tudi novo razmejitev občin. Namerava se več manjših občin združiti v eno občino. V laškem okraju bi radi nekateri napravili še več občin. Zamislili so si nekateri, da bi se ustanovilo iz nekaterih vasi in krajev marijagraške, krištofske ter celjske okoliške občine novo občino Tremenje. To bi bila občina, ki bi obsegala večino hribovite vasi brez vsake obrti in brez posebnih dohodkov. Zanimivo je, da si to občino zamišljajo gospodje iz Celja in Laškega, nikakor si je pa ne želijo tisti, ki bi to novo občino tvorili. Tudi prebivalci vasi Tremenje so se izrazili proti ustanovitvi občine. Zanimivo v Laškem je to, da imajo v laški občini svoje urade tri občine in sicer mestna občina Laško, občina Sv. Krištof in občina Marija Gradec. To stanje bo gotovo treba predrugačiti in sicer na ta način, da se te

tri občine združijo v eno občino. Občina Marija Gradec se je ustanovila leta 1873 in sicer iz vzrokov, da so bili laški Nemci in nemčurji bolj varni pred okoliško slovensko kmetiško povodnjo. Takih vzrokov menda danes ni več. Občina Marija Gradec ima, kar se tiče borbe za pravice slovenskega jezika, gotovo za seboj častno zgodovino. Pred 25 leti je imela občina tožbo s štajerskim deželnim odborom radi slovenskega uradovanja, oziroma sprejemanja vlog v nemškem jeziku. Pred upravnim sodiščem na Dunaju je štajerski deželni odbor propadel, a občina dobila tožbo. Najlepše zaokrožena občina bi bila, ako se združijo z občino Laško tudi tisti deli marijagraške in krištofske občine, ki gravitirajo k železniški postaji Laško. Dani so pogoji za ustanovitve občine v Rimskih toplicah, oziroma v Šmarjeti in sicer iz tistih vasi in katastralnih občin, ki gravitirajo k železniški postaji Rimske toplice. Objavljene so te misli za to, da se o tem razmišlja in da prizadeti povejo svoje mnenje.

Dobova. V naši neposredni bližini so znane Čateške toplice. Jako močno posejajo te toplice Zagrebčani, ki zjutraj z vlakom prihajajo, zvečer ali celo že popoldan se pa vračajo. Pa tudi tukajšnji okoličani pridno hodijo v toplice. Čateške toplice so radioaktivno termalno kopališče. Voda vrelica je akkrato terma 46,8 stop. C, je kristalno čista, brez vonja, nevtralne reakcije, spec. teža 1,0002, trdota 13,8 nem. stop. Slavo vrelica so raznesli obiskovalci, ki so občutili njegovo zdravilno moč. Najvažnejša lastnost vrelica pa je njegova radioaktivnost, ki je razmeroma visoka (6,43 Machejevih enot) in nadkrijuje v tem skoro vse druge vrelice. So obiskovalci, ki so se lečili v raznih svetovnih kopališčih, a jim ni pomagalo, zdravje pa so zadobili v naših Čateških toplicah. Čateške toplice niso le zdravilna, ampak niso tako luksuzno urejene kot marsikatera druge toplice, a to posebnost imajo, da najde tu zatočišče tudi prosti narod. Marsikaj še manjka v toplicah, pa tudi to bi že bilo, ko bi ob deževju ne nagajala Sava. Ta vam stopi črez strugo, brod črez Savo neha voziti in je edina pot na Brežice, ki so pa precej bolj oddaljene kakor Dobova. Pa tudi to se ne zgodi tako pogosto. Zato svetujemo tistim, ki so toplice, posebno Čateških toplic potrebni, naj si lepo kupijo karto do Dobove, na postaji čakajo vozniki, ki vas za par dinarjev pripeljejo do broda na Savi, črez brod in ste že v toplicah. Uprava toplic sicer dobro skrbi za goste, vendar nekaj še vedno manjka. Na mestu bi bilo in uprava bi to lahko žrtvovala, da bi postavila v toplicah radio in sicer tako močan aparat, da bi ga lahko čuli vsi topličarji. Zadnje čase so se čuli glasovi, da je voda v toplicah postala hladnejša, to pa ni res. Raznesli so to novico gotovi ljudje, ki imajo tudi svoje namene. Voda Čateških toplic je ista kot je bila, neraven vroč vrelec 46,8 in tudi več stop. gorak. Kdor ne verjame, naj poseti Čateške toplice, pa bo prišel rad vsako leto nazaj.

Krško ob Savi. Ker je po cerkvenem koledarju Angelska nedelja še le prva v septembru, je običajni romarski shod pri sv. Rozaliji v nedeljo, dne 7. septembra. — Župni urad Krško.

Iz Argentine (Južna Amerika). Težko mi je povedati vsem, da tudi tukaj nasprotniki nas napadajo zato, ker smo naročniki in čitatelji »Slovenskega Gospodarja«. Vsi smo še čvrsti in zdravi. Živimo, kakor nas je mati učila in sv. katoliška Cerkev, ako hočemo srečno doseči naše cilje med svetom s krščanskim življenjem. Verski časopisi nam dajejo lepega poduka, kako moramo na svetu živeti, da ostanemo poštenjaki ptujski rojaki iz haloških gričev. Buenos Aires dne 24. jul. 1933. Jožef Emeršič, Calle Matheu 135, Avellaneda F. C. Sud. Rep. Argentina. — Isti naročnik nam je poslal naslednje poročilo o grozni nesreči, ki se glasi: »Strašna nesreča v Riachelu (Argentina). V soboto dne 12. m. m. ob 6. uri

zjutraj se je zgodila na Avellanedi največja prometna nesreča, kar jih je videl Buenos Aires. Tramvaj prog št. 105, katero upravlja Cia. Electrica del Sud, je vozil ob isti uri, natlačen potnikov, iz Lanusa v smeri proti Plaza Constitution. Most preko Riachuela v calle Puentequito je bil dvignjen, ker je ravno kar dal prost prehod neki ladji. Na strani, odkoder je prihajal tramvaj, so gorele predpisane signalne luči; iz še nepojasnjenih vzrokov pa je manjkala veriga, ki bi jo morali napeti preko ceste vsakokrat, kadar je most dvignjen. Bodisi da strojnik tramvaja ni videl signalov, bodisi da mu je prišlo nenadoma slabo, ali da stroj ni deloval, zgodila se je grozna nesreča: tramvaj je strmoglavil v reko in takoj izginil pod vodo. Od potnikov, katerih je bilo v trenutku nesreče baje preko 70, so se po golem naključju rešili le trije, ki so stali na zadnji platformi in ki so najbrže padli z voza pri žalostnem skoku. Rešilna akcija, ki so jo organizirale oblasti s hvalevredno hitrostjo, je žalibog prišla prepozno za nesrečne poizke. Potapljači so našli le v obupnem smrtnem boju objekte mrliča. Do torka so potegnili iz vode 53 trupel, 5 ženskih in 48 moških. Žrtve so po veliki večini delavci iz Lanusa in Avellanede, ki so se podajali na svoje trdo dnevno delo v mesto. Cela vrsta številnih družin je zgubila pri nesreči svojega hranitelja. Žalostna vest se je raznesla bliskoma po mestu in je vzbudila povsod globoko sočustvovanje. Oblasti in prebivalstvo kar tekmujejo med seboj v pomoči družinam ponesrečencev. Mestna občina Buenos Aires je položila svoto 200.000 pesov, poslanska zbornica bo predlagala v isti namen 500.000 pesov. Vsi večji listi so pričeli z nabiralnimi akcijami in so že v teh par dnevih nabrali lepe svote.

Organizacija kmeta!

Dne 1. marca t. l. se je otvorila prodajalna kmetijske in delavske zadruga v Mariboru na Glavnem trgu pod naslovom »Mariborski konzum«, registrovana zadruga z om. z.

Ta zadruga ima nalogo, organizirati vsakogar, posebno pa kmeta, tako da je kmetu omogočena najboljša prodaja njegovih pridelkov, obenem pa najcenejša nabava njegovih potrebščin.

Prodajalna se je bavila v začetku samo s prodajo specerijskega blaga, kmalu pa je ta obrat neznatno narasel, tako da se je prostor prodajalne mogel na dvojno povečati. Občinstvo je zahtevalo, da se upelje tudi še drugo blago. Poslušno vodstvo je tej želji ustreglo in nabavilo v nove povečane prostore razen specerije tudi manufakturo, perilo, kuhinjsko posodo, kmetško orodje, usnje, podplate, vrvarske izdelke, kratko povedano: vse kar kmet rabi.

Veliko važnost je pripisati zadrugi, da se je odločila, tudi nečlanom postreči, tako da lahko brez ovire vsak svoje pridelke tam proda ali zamenja in si nabavi tudi svoje potrebščine, to pa samo radi tega, da se vsakdo o neverjetno dobrem poslovanju sam prepriča, predno postane član.

Organizacija kmeta je bila neobhodno potrebna radi tega, ker je kmet dosedaj bil večina na razne prekupčevalce navezan, jim bil na milost in nemilost podvržen, kmet ni nikdar znal, koliko je njegov pridelek vreden in koliko lahko za njega zahteva in koliko za svoj pridelek mora dobiti, kmet je dolžan, posvečati veliko pažnost lastni organizaciji.

Pripomnimo, da je zadruga »Mariborski konzum« edina v Mariboru, pri kateri lahko vsak svoj pridelek najugodnejše vnovči in si najcenejše nabavi sveže življenske potrebščine. Prodajalna se nahaja v prostorih trgovine »Medos« na Glavnem trgu št. 21.

Pomnite: V slogi je moč, v organizaciji je boljše življenje!